

vergadering **C174 – BUI9**

zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese
Aangelegenheden en Internationale Samenwerking

van 16 april 2013

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het Commissariaat voor Internationale Expo's - 1164 (2012-2013)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Fientje Moerman tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de geplande reis met de Nederlandse minister-president naar Texas - 1236 (2012-2013)	5
Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de herschikking van diplomatieke posten door de federale minister van Buitenlandse Zaken - 1251 (2012-2013)	
Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de gevolgen voor Vlaanderen van de federale hervorming van de diplomatie - 1264 (2012-2013)	
Vraag om uitleg van de heer Jean-Jacques De Gucht tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de mogelijkheden om te besparen in het budget van het buitenlands beleid - 1267 (2012-2013)	
Vraag om uitleg van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de herschikking van het federale diplomatieke postennetwerk - 1302 (2012-2013)	10
Vraag om uitleg van mevrouw Mia De Vits tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de voorbije Europese Raad - 1256 (2012-2013)	17
Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over zijn missie naar Canada, Thailand en Myanmar - 1295 (2012-2013)	21
Vraag om uitleg van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de installatie van federale economische raadgevers - 1371 (2012-2013)	25

■

Voorzitter: de heer Frank Creyelman

Vraag om uitleg van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het Commissariaat voor Internationale Expo's - 1164 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Voorzitter, geachte leden, minister-president, deze vraag dateert van 1 maart 2013. Het is eigenlijk een opvolgingsvraag naar aanleiding van wat u op 5 februari 2013 hebt gezegd in de commissie toen ik u een aantal vragen heb gesteld over de opmerkingen van het Rekenhof over het Commissariaat voor Internationale Expo's.

De Federale Regering heeft de heer Leo Delcroix opnieuw aangesteld als commissaris-generaal voor de Wereldtentoonstelling in Milaan in 2015. Zoals ik net zei, kwam het Commissariaat voor Internationale Expo's op 5 februari nog aan bod in deze commissie, naar aanleiding van een kritisch rapport van het Rekenhof. Dat rapport had een hele reeks onregelmatigheden bij de vorige expo in Shanghai aan het licht gebracht. Het Rekenhof stelde dat de boekhouding niet in orde bleek, dat de aanbestedingen niet correct waren verlopen, dat de verkoop van het paviljoen niet volgens het contract was gebeurd, dat er onduidelijk gemotiveerde bonussen waren enzovoort.

Wat daarbij toch opviel, was het vrij nonchalante verweer. Zo stelde Delcroix het volgende: "Waar mogelijk houden we rekening met de aanbevelingen, maar veel van die opmerkingen waren gewoon niet realistisch." Ook merkte hij op dat, als men 10.000 kilometer van huis zit, in een land met een andere wetgeving en een andere taal, men er dan niet komt met regeltjes van het Rekenhof. De woordvoerder van de minister van Economie stelde dat hij er in de toekomst wel meer over moet waken dat "bepaalde" publieke procedures worden gerespecteerd. Al die verklaringen samen scheppen niet meteen duidelijkheid over de houding van zowel de commissaris als de Federale Regering met betrekking tot de opvolging van de aanbevelingen en de ernst van de kritiek van het Rekenhof.

Minister-president, in uw antwoord op mijn vragen op 5 februari stelde u te hopen dat de bevoegde administratie de nodige lessen zou trekken uit de aanbevelingen van het Rekenhof. Een betere en meer performante structuur leek u een must. Daarnaast zouden de FOD Economie en de FOD Financiën ook bekijken welke forfaitaire vergoedingen fiscaal zouden moeten worden geregulariseerd. Ook stelde u aan de bevoegde minister, de federale minister van Economie, tekst en uitleg te zullen vragen. Dat is eigenlijk het onderwerp van mijn vraag. U stelde ook het volgende: "De conclusies van het Rekenhof zijn duidelijk. Ik zal daar binnenkort met de federale minister van Economie een gesprek over hebben. Wij hebben daar immers geld in gestopt. Indien daar (...) na het geplande onderhoud nog vragen over zijn, ben ik bereid daar tekst en uitleg over te geven."

U zult al hebben begrepen dat dit natuurlijk de aanleiding is geweest voor mijn vragen. Ik neem aan dat dit onderhoud ondertussen heeft plaatsgevonden. U hebt al deels geantwoord op mijn eerste vraag, maar ik wil u nogmaals vragen hoe u staat tegenover de houding van de commissaris-generaal en van de Federale Regering ten opzichte van het rapport van het Rekenhof. Maar vooral, is er ondertussen overleg geweest over de opvolging van de aanbevelingen? Wat zijn de conclusies ervan en welke acties worden ter zake ondernomen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, geachte leden, mijnheer Van Overmeire, zoals u zelf al zei, is dit een opvolgingsvraag. Ik zal niet herhalen wat ik daar de eerste keer over heb gezegd. Ik heb toen echter uitdrukkelijk onderstreept dat, als het Rekenhof een rapport opstelt met een aantal kritische bedenkingen, alle instanties, zeker die instanties die rechtstreeks op de korrel werden genomen, dat met de nodige ernst moeten opvolgen.

Mijn kabinet heeft overleg gehad met het kabinet van de betrokken minister, minister van Economie Vande Lanotte. We hebben hem tekst en uitleg gevraagd, en hebben hem ook gevraagd hoe hij omgaat met de aanbevelingen van dat rapport, hoe dat wordt opgevolgd. Ik trap natuurlijk een open deur in als ik zeg dat minister Vande Lanotte het belang en de draagwijdte van de opmerkingen en aanbevelingen van het Rekenhof correct inschat, maar het is toch wel belangrijk dat even mee te geven. Hij heeft ook begrepen dat de audit op een aantal zwakke punten heeft gewezen, wat moet leiden tot een optimalisatie van de voorbereiding van toekomstige expo's. Niet alleen heeft hij die concrete aanbevelingen gelezen, hij stelt ook daar verder mee aan de slag te zullen gaan. Ook dat spreekt vanzelf, maar goed, ook dat onderstreep ik toch nog even. Hij vindt dat de aanbevelingen aanleiding kunnen en moeten geven tot een beter en transparanter beheer en een correcte financiële rapportage van de Belgische deelname aan toekomstige tentoonstellingen.

Het kabinet van minister Vande Lanotte heeft er tijdens dat onderhoud wel op gewezen dat men die elementen in een wat ruimer perspectief moet plaatsen. Er moet rekening worden gehouden met de bijzondere context waarin de voorbereiding van een wereldtentoonstelling plaatsvindt. Het is ook niet eenvoudig om de organisatie van een dergelijke tentoonstelling in te passen in het keurslijf van de klassieke begrotingsregels. Ik neem daar akte van, maar het is natuurlijk belangrijk dat de kritiek van het Rekenhof naar waarde wordt geschat, dat de nodige actie wordt genomen.

In dat verband heeft hij overigens het commissariaat verzocht om contact op te nemen met de bevoegde diensten van de Federale Overheidsdienst Financiën, zodat er afspraken kunnen worden gemaakt voor alle toekomstige dossiers. Dat moet gebeuren in alle transparantie. Mochten er nog grote onduidelijkheden zijn over dossiers uit het verleden, moeten die ook uitgeklaard en opgehelderd worden. Aan het Rekenhof heeft hij gevraagd om een overleg te organiseren met de FOD Begroting, met als doel een oplossing te vinden die de nodige garanties biedt op het vlak van administratieve en budgettaire procedures, maar ook in de noodzakelijke flexibiliteit voorziet om de werking van het commissariaat met betrekking tot de expo's verder te verzekeren.

We blijven dit uiteraard verder opvolgen. Zoals hier afgesproken, heeft dat contact dus plaatsgevonden.

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Minister-president, ik dank u voor het antwoord en voor het feit dat u dit onderwerp effectief hebt opgenomen met de federale minister. Dat dergelijke expo's zich in een bijzondere context bevinden, daar heb ik alle begrip voor. Dat er dan ook een overleg komt tussen het Rekenhof en de FOD Begroting, is een goede zaak.

Voor het overige noteer ik vooral dat u de opmerkingen van het Rekenhof ernstig neemt, en dat ook de federale minister dat doet. Maar of de commissaris-generaal die opmerkingen ernstig neemt? Dat bleek alvast niet uit zijn eerste reactie, en het zal afwachten zijn of hij die opmerkingen in de toekomst wel ter harte zal nemen. U zegt dat hij aangemaand is om afspraken te maken. Dat betekent natuurlijk nog niet dat die afspraken ook gemaakt zijn en dat ze zullen worden nagevolgd.

Ik vrees dus, minister-president, dat er na deze opvolgingsvraag misschien nog wel opvolgingleidingvragen zullen moeten komen. Maar het is natuurlijk ook onze rol om dergelijke dossiers te blijven opvolgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Fientje Moerman tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de geplande reis met de Nederlandse minister-president naar Texas
- 1236 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Minister-president, u hebt samen met uw collega, de Nederlandse regeringsleider Mark Rutte, aangekondigd dat u in juli samen op reis gaat naar Texas. Blijkbaar was er al langer een plan om samen met Nederland een buitenlandse missie op touw te zetten. De missie zou oorspronkelijk naar Zuid-Afrika gaan, maar de voorgestelde data bleken niet te passen voor de Zuid-Afrikaanse autoriteiten.

Het idee van een Vlaams-Nederlandse missie ontstond bij een bezoek van premier Rutte aan Vlaanderen. Het was de bedoeling om de Vlaams-Nederlandse samenwerking op lange termijn aan te wakkeren. Aanvankelijk viel de keuze dus op Zuid-Afrika, waar zowel Nederland als Vlaanderen culturele banden mee heeft en een goed uitgewerkte samenwerking op verschillende domeinen.

Nu gaat u van 7 tot 10 juli samen naar Texas, in de Verenigde Staten. De focus zal liggen op Austin, de hoofdstad van Texas, en Houston, de grootste stad, met ook een grote petrochemische industrie. Wat de sectoren betreft, zal de nadruk liggen op de petrochemie, de olie- en de gasindustrie en de logistiek. “Dit alles dient nu verder uitgediept en afgebakend te worden in overleg met Nederland”, heeft uw kabinet aan de media laten weten.

Minister-president, welke gemeenschappelijke economische belangen zult u samen met uw Nederlandse collega in Texas behartigen? Mijn tweede vraag is veeleer een politieke vraag: wat is voor u het belangrijkste, de bestemming van de buitenlandse reis of het reisgezelschap? Er is immers een groot verschil tussen Zuid-Afrika en Texas.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, wij werken op veel vlakken samen met Nederland. Die samenwerking kan alleen maar verder groeien omdat de uitdagingen waar we voor staan, voor een groot deel gemeenschappelijk zijn. Ik denk in eerste instantie aan de economie en de economische diplomatie. We zien bijvoorbeeld dat de Nederlandse en Vlaamse havens een gemeenschappelijke visie hebben ontwikkeld. Ik denk ook aan de biobased economy, waarbij we vanuit Gent contacten hebben met Vlissingen. Ook op het vlak van ontwikkelingssamenwerking, in Mozambique en elders, hebben we gesprekken gevoerd over hoe we elkaar kunnen versterken. Ik denk voorts aan de Deltaregio. Ik heb de eer en het genoegen gehad om in dat verband een lezing te mogen geven in Rotterdam.

Ik ben ervan overtuigd dat wij, altijd in een win-winsituatie, al heel veel dingen hebben gedaan met Nederland, en dat we dat ook in de toekomst nog meer kunnen doen. Er is ook een toekomstverkenning door academici en dergelijke geweest. Volgens sommigen is 4 juli 2011 een historische datum. Volgens mij kunnen we daar nog veel meer uit halen.

Minister Moerman heeft ook verwezen naar de mogelijkheid een gemeenschappelijke zending te organiseren. We moeten er dan wel van uitgaan dat we eenzelfde boodschap verkondigen. Die boodschap houdt verband met de Deltaregio. Die regio omvat niet enkel de reeds vermelde havens, maar ook de petrochemie en andere activiteiten, zoals de biobased economy. We kunnen dit samen verkopen, als ik het zo mag omschrijven, en op de wereldmarkt positioneren.

Vertrekkend van de afspraak die in 2011 is gemaakt, is verder bekeken welke bestemmingen in aanmerking zouden komen. We hebben toen voor Zuid-Afrika gekozen. Een bezoek aan dit land zou heel wat mogelijkheden bieden. Uit de agenda's is echter gebleken dat de ruimte vrij beperkt was. Wat dit jaar betreft, kon voor minister-president Rutte en mezelf slechts een enkele beperkte periode. Op een bepaald ogenblik is dan ook duidelijk geworden dat die periode vanwege een

aantal elementen in Zuid-Afrika zelf zeer ongelukkig viel. Ik heb hier met respect voor Zuid-Afrika kennis van genomen.

Aangezien Zuid-Afrika om die reden niet mogelijk was, hebben we ons de vraag gesteld welke aanvankelijk reeds aan bod gekomen bestemmingen alsnog in aanmerking konden worden genomen. Hierop is Texas uit de bus gekomen.

Vanuit economisch oogpunt is Texas, na Californië, de tweede belangrijkste staat van de VS. Deze Amerikaanse staat is verantwoordelijk voor 9 procent van het bruto binnenlands product. De economie van Texas is de veertiende grootste economie ter wereld.

Er liggen in Texas dan ook heel wat opportuniteiten. Dit geldt zeker voor de chemische en petrochemische cluster. We beschikken in Antwerpen, Rotterdam en daarbuiten over belangrijke zaken op dit vlak. We kunnen die zaken gemeenschappelijk ter sprake brengen en in Texas aanbieden. We hebben met F.I.T. besproken of we voor deze bestemming konden kiezen. Er waren immers nog andere mogelijke bestemmingen, alle met hun eigen argumenten voor en tegen. Uiteindelijk hebben we samen besloten voor Texas te kiezen.

We onderzoeken nu verder of we de ministers van Openbare Werken, minister Crevits en minister Schultz van Haegen, deel kunnen laten uitmaken van de zending en hoe we hun deelname concreet zouden kunnen invullen. Dat moet nog verder worden bekeken.

Daarnaast hebben we ook contact opgenomen met de Amerikaanse ambassadeur. Ik heb hem zelf een paar keer over onze vragen in verband met de missie gesproken.

De eerste vraag van mevrouw Moerman was volgens haar een veeleer technische vraag. Ik hoop dat ik hier een antwoord op heb gegeven. Haar tweede vraag was veeleer van politieke aard. Ik moet toegeven dat ik die vraag niet goed kan plaatsen. Ik ken de achtergrond niet.

Het spreekt natuurlijk voor zich dat wij enkel missies organiseren of aan missies deelnemen indien die missies een toegevoegde waarde hebben. Die toegevoegde waarde moet op verschillende vlakken duidelijk aanwezig zijn. Het betreft dan onder meer de economie en de diplomatie. Dit is zeer algemeen. Het gaat dan onder meer ook om de academische diplomatie en de ontwikkelingssamenwerking.

De adviseurs rollen deze missie nu volop uit. Ik ben ervan overtuigd dat die toegevoegde waarde aanwezig is. Dit zal nog duidelijker worden wanneer het programma volledig is gefinaliseerd.

Volgens mij heb ik nu ook de tweede vraag beantwoord. Minister-president Rutte is een sympathiek man. Dit betekent echter niet dat we een dergelijke missie zouden moeten organiseren indien er geen inhoud of toegevoegde waarde zou zijn.

De voorzitter: Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Wat de gemeenschappelijke economische belangen betreft, heeft de minister-president volgens mij een vrij goed overzicht gegeven van wat hij in Texas zou kunnen doen. Ik zou hem echter willen vragen op een aantal vlakken alert te blijven. Een aantal van onze speerpuntbedrijven, een term die ik hier veeleer economisch dan technologisch gebruik, staan in directe concurrentie met gelijkaardige bedrijven in Nederland.

Ik denk in dit verband bijvoorbeeld aan twee grote bedrijven die in de baggerwereld actief zijn. Er zijn op dat vlak eigenlijk maar twee grote naties, als we Vlaanderen een natie mogen noemen, en dat zijn Nederland en Vlaanderen. *(Opmerkingen van de heer Karim Van Overmeire)*

Ik dacht al dat dit van de heer Van Overmeire zou mogen. *(Gelach)*

We moeten onze ogen open houden en ervoor zorgen dat we de economische belangen van beide landen promoten.

Mijn politieke vraag stelde ik omdat de extreme snelheid en flexibiliteit waarmee werd overgeschakeld van Zuid-Afrika, dat toch een andere focus had, op Texas, mij verraste. Daaruit

zou iemand, waarschijnlijk een oppervlakkige toeschouwer, kunnen concluderen dat de gimmick van de gemeenschappelijke missie belangrijker was dan de plaatsen waar men heen ging. Minister-president, met uw antwoord geeft u mij alvast de indruk dat u daar een stevige inhoudelijke aanvulling aan zult geven.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Ik ben alvast tevreden met de tevredenheid van mevrouw Moerman. Minister-president, het is inderdaad een goede zaak dat u samen met uw ambtsgeenoot uit Nederland een dergelijke missie op poten zet. Ik ben daar een absolute voorstander van. Is dit een soort proefproject? Als ik het goed voorheb, is het de eerste keer dat beide ministers-presidenten samen een staat bezoeken. Het is uitkijken naar wat daarvan de resultaten kunnen zijn. Ik steun dit heel uitdrukkelijk.

Is het de bedoeling dat er in het kielzog van u beiden een aantal bedrijfsleiders, verantwoordelijken van havens en dergelijke, met u meegaan, en krijgt het dus de allure van een economische missie? In voorkomend geval, wat is dan de verhouding tussen de beide delegaties? Worden daarover afspraken gemaakt?

Dan heb ik heel in de marge nog een bijkomende vraag: als ook minister Crevits zou meegaan, dan hoop ik dat er hier nog voldoende volk is. Wij hebben dan in principe de afsluitende vergaderingen, die, zoals ik uit ervaring weet, bijzonder lang en zwaar zijn.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Minister-president, u hebt op 11 maart uw Van Beuningenlezing gehouden. U hebt er zelf aan gerefereerd. Dat heeft een heel boeiend werkstuk opgeleverd, op basis waarvan in de toekomst kan worden nagedacht over een goede manier van samenwerken tussen Nederland en Vlaanderen, op verschillende vlakken maar ook in het buitenland. Ik denk aan de Deltaregio en de meerwaarde die dit voor beide partners kan betekenen. Dat wordt daarin heel mooi ontwikkeld. In dat kader is een gezamenlijk buitenlands bezoek of missie ongetwijfeld een belangrijke stap vooruit. Mogelijk kan dat lokaal wat protocollaire hoofdbreken met zich meebrengen, wanneer daar een minister-president van een staat en een minister-president van een deelstaat samen verschijnen. Dat is niet direct een punt waarover wij ons moeten buigen.

Ik ben heel tevreden met de gezette stappen. De intenties van 4 juli blijven niet alleen bij mooie gedachten, er wordt ook vorm aan gegeven. De reden van een bezoek aan Texas werd daarnet heel goed gemotiveerd. Ik hoop dat ook in een verdere toekomst een gezamenlijk bezoek van de ministers-presidenten van Vlaanderen en Nederland aan Zuid-Afrika mogelijk blijft. Dat is in deze legislatuur misschien niet meer mogelijk. Ik heb mijn paasvakantie daar doorgebracht. Ik had enkele interessante contacten. Dat mag wat mij betreft ook in de toekomst op de agenda blijven.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Moerman, omdat u vroeger die bevoegdheid had, bent u zeer goed geplaatst om te weten dat er veel concurrenten zijn. Dat is ook zo met de prinselijke zending, dan heb je Wallonië, Brussel, Vlaanderen – en dan spreek ik nog niet over de provincies. Vanuit die invalshoek zijn we het gewoon om op een verstandige manier met potentiële concurrenten om te gaan.

Dit is de eerste keer met Nederland. Ik heb er het volste vertrouwen in. Na die missie zullen we evalueren hoe dat allemaal praktisch verloopt. Ik probeer ook in de diplomatie wat innovatief te zijn. Ik ben ervan overtuigd dat staten en regio's op een zeer organische en dynamische manier kunnen samenwerken en samen optreden in andere delen van de wereld. De traditionele diplomatie, die inhoudt dat een diplomaat en een ambassadeur de staat vertegenwoordigen en dat het contact met andere landen verloopt van staat tot staat, is volledig achterhaald. Sommigen zitten

misschien nog met die manier van denken. We moeten proberen om op innovatieve wijze een aantal zaken duidelijk te maken en win-winrelaties te creëren.

U weet dat ik met minister Marcourt naar Hongkong zal gaan. Er is daar een groot design-event. U weet ook dat we hebben gesproken met Arthur Mas, de minister-president van Catalonië, om iets gemeenschappelijks te organiseren. Er zijn heel wat opportuniteiten. Maar u hebt gelijk: het moet voor Vlaanderen altijd een 'win-win' creëren en een toegevoegde waarde hebben. Dat is de reden waarom wij daarop ingaan. Dat moeten wij altijd goed bewaken. U verwijst naar de baggerwereld. Vlaanderen heeft daarin twee wereldbedrijven, Nederland heeft er minstens één. Die bedrijven beconcurreren elkaar, niet alleen de Vlaamse onderling, er is ook concurrentie van de Vlaamse bedrijven met het Nederlandse bedrijf. Wij zullen dat bewaken. Wij zullen na de missie een evaluatie maken.

Mijnheer Roegiers, het is een economische missie. Dat wil zeggen dat wij bedrijven meenemen. Men is dat volop aan het bekijken. Het is hartverwarmend u te horen zeggen dat wij moeten opletten dat als wij weg zijn, er nog iemand in de plenaire vergadering aanwezig is. U bedoelt dan zeker minister Crevits. Wij zullen daar de nodige zorg aan besteden. Maar het is wel juist dat wij niet op twee plaatsen tegelijk kunnen zijn. Het parlement schat dergelijke initiatieven naar waarde. U staat er ook positief tegenover. Het is zeker de bedoeling om op 10 juli terug te zijn, zodat wij op 11 juli in Vlaanderen zijn en wij zelfs al op de avond van 10 juli bepaalde activiteiten kunnen meemaken. Er is al aan de voorzitter doorgegeven op welke data wij hier niet zijn.

Mijnheer Kennes, wij kunnen met Nederland heel wat zaken samen doen. Ik heb dat gezien met ontwikkelingssamenwerking. In Mozambique wilden Denemarken en Nederland wat gezondheidszorg betreft met ons samenwerken. Wij moeten natuurlijk rekening houden met onze federale collega's, die zich direct bedreigd of miskend of mis begrepen voelen. Vlaanderen moet de positie innemen dat het met iedereen, zeker met het federale niveau, kan samenwerken en het moet er daarbij van uitgaan dat dit een toegevoegde waarde heeft en dat we op die manier overal verbanden moeten zoeken en samen moeten kunnen optreden. Hoe meer economische missies ik meemaak, hoe meer ik daarvan overtuigd ben.

Nog een nieuwere benadering vindt steeds meer ingang: samen met een partner krijg je in sommige derde landen gemakkelijker toegang. Hongkong is een goed voorbeeld. Er zijn ook dergelijke voorbeelden wat betreft het benaderen van China. Er zijn ook landen die tot het Portugese deel van de wereld een sterke toegang hebben. In de toekomst kan het voor de economische diplomatie ten eerste aangewezen zijn om met een partner naar een derde land te gaan omdat die partner heel wat mogelijkheden heeft en contacten die wij niet hebben of die wij verder willen aansnijden. Dat is dus een nieuwe dynamiek.

Ik denk dat we nu enigszins een eigen formule hebben ontwikkeld, die ook al wordt gekopieerd. We gaan zeer gefocust naar een land, met een beperkt aantal bedrijven. We zorgen ervoor dat we bij de top kunnen komen. Dan gaat het over de politieke top, maar zeker ook over de vakministers. De bedrijven zijn ook aanwezig bij een dergelijke ontmoeting met die ministers. De vakminister van dat land neemt ook zijn administratie erbij. Na die vergadering komt er ook een volgende vergadering, waarbij die bedrijven dan verder in detail kunnen treden met die administraties. Deze formule krijgt veel bijval. Dit wordt georganiseerd door het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen F.I.T., dat schitterend werk doet telkens als ik een dergelijke economische missie onderneem.

De voorzitter: Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Het lijkt me inderdaad goed dat u de benadering van uw handelsmissies diversifieert naargelang de markt die u wilt benaderen. Als u daarbij gebruik kunt maken van partners die gemakkelijker toegang hebben tot een bepaald land en zijn markten, waarom zou u dan niet diversifiëren, de ene keer met de ene, de andere keer met de andere?

Toch heb ik een kleine caveat. Deze middag had ik een onderhoud met de directeur van een grote educatieve organisatie. U had het immers ook over academische diplomatie, over studeren in België. Die persoon vertelde me dat er twee stands waren op een infobeurs in een heel grote universiteit, een stand van de Vlaamse Gemeenschap en een stand van de Franse Gemeenschap. Bij de ene luidde het ‘Study in Flanders’. Bij de stand van Wallonie-Bruxelles luidde het ‘Study in Belgium’. We moeten er dus over waken dat we het merk België niet laten kapen. Anders zal er in de wereld toch wel een zekere verwarring ontstaan over wie wat nu precies vertegenwoordigt. U kunt natuurlijk niets doen aan wat er aan de andere kant gebeurt, maar houd dat toch maar in de gaten.

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Voorzitter, dat is een interessante opmerking van mevrouw Moerman.

Minister-president, u sprak over een nieuwe benadering, een nieuwe dynamiek. Ik vind dat allemaal prima. U verwijst ook naar een mogelijke samenwerking die op touw zou staan tussen Vlaanderen en Wallonië. Dat zijn natuurlijk wel twee regio's van dezelfde staat. Vlaanderen en Catalonië zijn natuurlijk wel twee regio's, maar een missie die bestaat uit een regeringsleider van een land en een regeringsleider van een entiteit van een ander federaal land, lijkt me een heel interessante casus wat het diplomatieke protocol betreft, zo niet een unicum. Ik kijk met veel belangstelling uit naar hoe een en ander dan in de praktijk zal worden georganiseerd, want bij mijn weten is dat niet zo evident. We zullen dat dan echter wel zien wanneer u ter plaatse bent.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Van Overmeire, ik hoop ook dat ik er na de missie met veel voldoening op zal kunnen terugkijken. Innovatief bezig zijn lokt echter soms reactionaire zaken uit, om het voorzichtig uit te drukken. Ook mijn collega Rutte is er echter van overtuigd dat we dit moeten doen. Het lijkt me in eerste instantie zijn verdienste dat hij zich niet laat verleiden tot discussies waarvan sommigen in dit land jammer genoeg wél een punt maken. Maar goed, voorlopig houden we ons aan die lijn, en ik hoop dat dit succesvol kan worden georganiseerd.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de herschikking van diplomatieke posten door de federale minister van Buitenlandse Zaken

- 1251 (2012-2013)

Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de gevolgen voor Vlaanderen van de federale hervorming van de diplomatie

- 1264 (2012-2013)

Vraag om uitleg van de heer Jean-Jacques De Gucht tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de mogelijkheden om te besparen in het budget van het buitenlandse beleid

- 1267 (2012-2013)

Vraag om uitleg van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de herschikking van het federale diplomatieke postennetwerk

- 1302 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, minister-president, geachte leden, enkele weken geleden heeft minister van Buitenlandse Zaken Reynders aangekondigd een aantal diplomatieke posten in het buitenland te zullen herschikken. Voor die beslissing baseert hij zich op een doorlichting van de Belgische belangen. Een aantal posten zouden worden gesloten, terwijl er op andere locaties nieuwe worden geopend.

Opnieuw blijkt dat Reynders op eigen initiatief heeft gehandeld. Er is duidelijk geen inspraak geweest van Vlaanderen, noch was er overleg met Vlaanderen. Nog niet zo lang geleden hebt u de discussie gehad over het gecreëerde netwerk van economische adviseurs. U hebt daar terecht tegen gereageerd, omdat minister Reynders daarmee zijn bevoegdheden duidelijk overtrad. Nu provoceert Reynders opnieuw, ditmaal met zijn beslissing om sommige ambassades en consulaten af te schaffen, te verplaatsen of te openen. Het lijkt me duidelijk dat het aanpassen van het diplomatieke netwerk ook implicaties zal hebben voor de Vlaamse handelsattachés. Even duidelijk is het dat Reynders met deze beslissing opnieuw probeert om op het vlak van de economische diplomatie de touwtjes terug volledig in handen te nemen. Hij voert daar allerlei drogredenen voor aan. Zo zegt hij onder meer dat deze operatie kostenbesparend zou zijn, en in het voordeel van de politieke, consulaire en economische belangen van ons land.

Minister-president, ik denk dat we er allemaal van overtuigd zijn dat dit absoluut niet aanvaardbaar is, en dat het heel belangrijk is dat Vlaanderen maximale inspanningen levert om de sleutel zelf in handen te houden. Wat is uw standpunt in dezen? Ik hoop dat uw standpunt even duidelijk zal zijn als in het vorige dossier, waarnaar ik heb verwezen. Wanneer en op welke wijze werd u in kennis gesteld van de beslissingen van minister Reynders? Hebt u kennis van de nota betreffende de doorlichting van de Belgische belangen, waarop minister Reynders zijn beslissing beweert te baseren? En, belangrijk, kunnen de resultaten van die doorlichting nog andere gevolgen hebben voor Vlaanderen? Hebt u al zicht op de mogelijke gevolgen van deze beslissing voor Vlaanderen? Welke initiatieven hebt u genomen om federaal minister Reynders duidelijk te maken dat er niet kan worden geraakt aan de Vlaamse bevoegdheden, en dat Belgische beslissingen die een duidelijke weerslag kunnen hebben op Vlaamse bevoegdheden, steeds in overleg met u moeten worden genomen?

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, we hebben in het verleden al een paar keer van gedachten kunnen wisselen over dit thema, vooral in het kader van het vragenuurtje in de plenaire vergadering. Ik wil u dus bedanken omdat u ons de ruimte geeft om dat hier iets uitgebreider te bespreken, ruimer dan de toegestane twee of drie minuten in de plenaire vergadering. Dat is een goede zaak.

Mevrouw Dillen heeft het kader geschetst. Ik denk dat het ons allemaal bekend is. Ik wil ook heel duidelijk stellen dat ik de gang van zaken betreur. Ik vind het eigenlijk flauw wat minister Reynders probeert te doen. Op dit ogenblik zijn er echt wel andere prioriteiten in dit land dan een robbertje te vechten met de deelstaten over een aantal economische vertegenwoordigers. We kunnen er echter niet omheen dat het voorstel dat Reynders heeft gedaan en waar hij ver mee gevorderd is, toch ook wel een aantal gevolgen kan hebben voor Vlaanderen, niet het minst omdat onze economische vertegenwoordigers in een aantal posten gehuisvest zijn.

Minister-president, hebt u zicht op de concrete gevolgen voor Vlaanderen van die herschikking van het diplomatieke netwerk door de federale overheid, bijvoorbeeld voor de handelsattachés, voor de mensen van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen (F.I.T.) in het buitenland, eventueel voor de Vlaamse Huizen, hoewel die daar los van staan? Moeten er als gevolg daarvan ook herschikkingen gebeuren binnen de Vlaamse vertegenwoordigingen?

Kan – aan de positieve zijde – Vlaanderen bij deze herschikking eventueel ook een aanbod doen? We hebben ondertussen een aantal Vlaamse Huizen in het buitenland. Is er een mogelijkheid om bijvoorbeeld op dat vlak met Waalse vertegenwoordigers samen te gaan werken? Doet u ter zake een aanbod?

Is er sprake van een gelijkaardige operatie, vanuit het zoeken naar – zogezegd – meer efficiëntie en besparingen, bij de Vlaamse diplomatie? Met andere woorden, is ook dit aan de orde met betrekking tot de Vlaamse Huizen? Welk standpunt zult u innemen op de komende bijeenkomst van de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB)?

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Voorzitter, minister-president, persoonlijk ben ik er niet van overtuigd dat de basis een robbertje vechten of wat dan ook is. Ik denk dat men gewoon een herschikking doorvoert op basis van een grondige doorlichting van onze diverse consulaire en diplomatieke posten wereldwijd. Nu is de vraag inderdaad welke gevolgen dat heeft voor Vlaanderen. Onder meer in het consulaat-generaal in Johannesburg zit F.I.T. samen met de consul-generaal.

Brengt dit in de toekomst logistieke problemen met zich mee, en zijn er andere posten waar er logistieke problemen zouden kunnen rijzen? Is de Vlaamse Regering bereid te onderzoeken of er meer kostenbesparende vertegenwoordigingen kunnen worden opgezet? Zijn er plannen om bepaalde posten te sluiten of eventueel elders andere posten te openen, in navolging van de federale overheid?

Ten slotte wou ik weten of het, net zoals bij de federale overheid, mogelijk is om samen te werken met andere landen en/of deelstaten. Bij de vorige vraag hebt u echter al een ruime toelichting gegeven daarover.

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Voorzitter, minister-president, geachte leden, ik wil me aansluiten bij diverse vragen die zijn gesteld. Dit onderwerp is natuurlijk niet nieuw. Dit komt hier regelmatig aan bod. Is dit een provocatie van Reynders? Is dit flauw van Reynders? Eigenlijk heb ik de indruk dat hij gewoon met u lacht. Hij lacht met u als het gaat over de economische raadgevers en hij doet dat nu opnieuw, met zijn herschikking van het netwerk van diplomatieke posten. Eerst had hij toegezegd dat er vooraf zou worden overlegd met de gefedereerde entiteiten, met de deelstaten, en uiteindelijk doet hij dat dus niet.

We horen vaak dat het toch erg is dat we zo verspreid optreden in het buitenland. We horen pleidooien voor intra-Belgische samenwerking. Minister-president, al die pleidooien klinken natuurlijk bijzonder hol indien niet eerst is voldaan aan een aantal essentiële voorwaarden voor een goede samenwerking, namelijk correct informatie verschaffen, vooraf overleg plegen en het feit dat iedereen zich aan de eigen bevoegdheden houdt.

Minister-president, is dat overleg er misschien dan toch geweest? Hebt u dan toch contact gehad met de Federale Regering over die herschikking van de diplomatieke posten? Kunt u een overzicht geven van de impact van die hervorming op de Vlaamse diplomatie, en op de Vlaamse diplomaten in het bijzonder? Zult u alsnog verdere stappen zetten in dit dossier?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, geachte leden, ik zal kort enkele bedenkingen vooraf geven en vervolgens antwoorden op de vragen.

De heer Roegiers heeft er daarnaast al even naar verwezen: we bevinden ons jammer genoeg nog altijd in vrij moeilijke economische tijden. Ik heb geen behoefte om persoonlijke robbertjes uit te vechten met om het even wie. Dat dient nergens toe. Dit heeft ook niets te maken met ego's, ook al zouden die er zijn. Het gaat hier echter wel over bevoegdheden, over wie wat doet.

Mijnheer Van Overmeire, zoals u zei, we hebben het hierover in het verleden ook al een paar keer gehad. Dit kan natuurlijk niet leiden tot het usurperen of recupereren van bevoegdheden waaraan we zelf een sterke invulling geven, zoals die economische diplomatie. Nogmaals, dit staat los van de persoon. Het gaat hier echter wel over de belangrijkste deelstaat van België, die goed is voor 80 procent van de export en 70 procent van het bruto binnenlands product, die per definitie internationaal zeer aanwezig moet zijn en daar ook heel veel belang aan hecht.

Dat is ook mijn persoonlijke mening. Om die reden heb ik deze legislatuur heel wat energie besteed aan die economische missies, en ben ik, als dat mogelijk en wenselijk was, telkens ook meegegaan.

Dat sommige acties – ik verwijs naar Libië en Myanmar – wat wrevel hebben gewekt, heeft waarschijnlijk te maken met het zich aanpassen aan wat eigenlijk al een hele tijd was afgesproken, namelijk dat wij die bevoegdheden hadden. Misschien ging men er verkeerdelijk van uit dat we die niet zouden invullen zoals we die nu invullen. Of daar nu mee wordt gelachen of niet, dat laat ik ook in het midden. Dat interesseert me eigenlijk geen zier. Wij doen wat we denken te kunnen en te moeten doen, met de steun van dit parlement en deze commissie en vanuit onze bevoegdheden, met respect voor ieders bevoegdheden.

In de plenaire vergadering heeft mevrouw Dillen vragen gesteld daarover, en ook mevrouw Moerman en andere leden, als ik me niet vergis. Men heeft me duidelijk gezegd dat ik op mijn strepen moest staan. We zijn naar de Raad van State gegaan om een en ander op te helderen. Dat lijkt me een actie te zijn die al wat strepen verdient. De andere regio's zijn nu ook gevolgd. Zij hadden immers ook uitdrukkelijk gevraagd dat daarover zou worden overlegd. Dan ging het over die economische adviseurs. We konden ons aansluiten bij die vraag om overleg. Minister Reynders is toen echter naar Brazilië vertrokken, om daar dan al de eerste economische adviseurs aan te stellen. Dat maakt duidelijk dat een niet onbelangrijke actie als naar de Raad van State stappen, toch bepaalde acties niet tegenhoudt. Men gaat daarmee door. Ik vind echter dat we daar rustig bij moeten blijven. We moeten daar gewoon voor blijven gaan, met het belang dat Vlaanderen heeft in die internationale economische wereld. Ik ga er ook van uit dat de Raad van State en andere instellingen zich daar heel duidelijk over zullen uitspreken en dat men dan de gevolgen zal moeten dragen.

Ik heb een basisopstelling, die ik ook telkens in de praktijk probeer te brengen, met die missies. Ik wil ook benadrukken dat, los van alles wat ik nu heb gezegd, de mensen van F.I.T. zich echt dag en nacht inzetten voor de zaak. Ik zal heel veel doen om die mensen de nodige ondersteuning te geven. De uitspraken over de handelsvertegenwoordigers waren immers zo

denigrerend dat het ook voor die mensen niet evident is om daarmee te worden geconfronteerd.

De reorganisatie van het Belgische diplomatieke netwerk is eind januari vorig jaar, tijdens de federale diplomatieke dagen, aangekondigd. Het ging toen om een intentieverklaring, er was nog geen concreet plan. Er was toen ook nog geen overleg geweest met de deelstaten, maar dat zou nog plaatsvinden. Dat was zo afgesproken tijdens de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) van 7 november 2012. Vlaanderen had de herschikking van het netwerk op de agenda geplaatst van de ICBB van 7 november, en daar heeft minister Reynders gezegd dat hij de voorzitter van de FOD Buitenlandse Zaken de opdracht zou geven om, voordat de definitieve beslissing genomen zou worden, een informatievergadering met de deelstaten te organiseren. Vlaanderen – maar dat geldt ook voor de andere deelstaten – is altijd vragende partij geweest voor samenwerking en voorafgaand overleg met de gewesten omtrent de geplande herschikking van het diplomatieke postennetwerk.

Vlaanderen heeft het nieuws omtrent de beslissing van minister Reynders over de herschikking van het federale diplomatieke postennetwerk via de pers vernomen. Het op de ICBB van 7 november 2012 afgesproken voorafgaand overleg heeft niet plaatsgevonden.

Vlaanderen is ondertussen ook nog niet via een officiële mededeling in kennis gesteld, al werden mijn diensten op 28 maart, na de bekendmaking van de herschikking van het postennetwerk in de pers, wel ingelicht over de herschikking tijdens een vergadering van de werkgroep Logistiek van de ICBB-werkgroep Vertegenwoordigers. Die werkgroep wordt georganiseerd door de afdeling Gebouwen van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken en alle entiteiten die in een Belgische diplomatieke of consulaire post gehuisvest zijn, zijn er vertegenwoordigd. De beknopte toelichting van 28 maart kan echter geenszins beschouwd worden als het afgesproken voorafgaand overleg. De nota betreffende de doorlichting van de Belgische belangen, waarop minister Reynders zich baseert, hebben wij ook nog niet ontvangen.

Dat is een zeer ernstige situatie. De minister heeft zelf toegezegd om te overleggen met de deelstaten, maar heeft dat niet gedaan en heeft het in de media gegooid. Uit mijn eigen informatie – maar die is mogelijk niet volledig – blijkt overigens dat men ook binnen de federale diplomatie niet of onvoldoende op de hoogte was. Ik heb de reactie van een aantal federale diplomaten gekregen die zeiden dat zij ook van niets wisten, wat de zaak nog erger maakt. Misschien zijn er wel een aantal mensen geïnformeerd door minister Reynders, maar wij in elk geval niet, en blijkbaar ook een aantal federale diplomaten niet.

Wat zijn nu de gevolgen voor Vlaanderen? Wat mij betreft, is dat momenteel de grootste zorg. Als iemand toezegt om overleg te organiseren en dat niet doet, is dat ernstig, maar anderzijds zijn wij volwassen en stevig genoeg om te zeggen: als u dat aangekondigde overleg niet organiseert, denk dan niet dat wij in een hoekje gaan liggen schreien. U zult daar vroeg of laat de gevolgen van dragen. Wij gaan, vanuit de belangrijkste deelstaat, onverkort door met die belangrijke opdracht.

Er is een onderscheid te maken tussen de directe gevolgen voor Vlaanderen enerzijds en de organisatie van een eventuele gelijkaardige oefening op Vlaams niveau anderzijds.

Ik merk tussendoor op dat er in 2015 een expo zal plaatsvinden in Milaan, en dat men nu net daar een post sluit. Wij nemen met grote verwondering kennis van hoe minister Reynders zijn bevoegdheden indeelt, maar ik ben ervan overtuigd dat ik niet de enige ben die met stijgende verwondering vaststel hoe een en ander door hem wordt georganiseerd. Maar goed, hij zit niet in mijn regering, wat maar goed is ook.

Op de Vertegenwoordigingen van de Vlaamse Regering in het buitenland, de zogenaamde Vlaamse Huizen, en de Vertegenwoordigingen van het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking (VAIS) heeft de herschikking een beperkte impact. Voor de Vlaamse Huizen hebben de aanpassingen aan het federale diplomatieke netwerk op zich geen gevolgen. De

Vlaamse Huizen bevinden zich immers per definitie buiten de federale kanselarij, op Berlijn na, waar geen herschikking gepland is.

In Parijs zijn er plannen om één gemeenschappelijke Permanent Vertegenwoordiger aan te stellen voor de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) en voor de United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO), die een bureau zal hebben in de bilaterale ambassade van België in Parijs. Dat zal hoogstens een impact hebben op de werking van onze Vlaamse Vertegenwoordiging in Parijs.

De herschikking zal evenmin invloed hebben op de vertegenwoordigingen van het VAIS in Pretoria (Zuid-Afrika), Lilongwe (Malawi) en Maputo (Mozambique). Het VAIS deelt sinds begin 2012 de kantoren met de vertegenwoordiging van de federale Directie-Generaal Ontwikkelingssamenwerking en Humanitaire Hulp en met de Belgische ereconsul. Maar voor Mozambique is er geen herschikking gepland.

De geplande herschikking lijkt voor Vlaanderen de grootste impact te hebben op de Vlaamse Economische Vertegenwoordigers (VLEV's) en technologieattachés die in dienst zijn van Flanders Investment & Trade (F.I.T.). Die impact situeert zich op twee vlakken. Ten eerste: het diplomatieke statuut. De VLEV's en technologieattachés hebben een diplomatiek statuut. Zij worden opgenomen op de diplomatieke of consulaire lijst en aan de overheden van de ontvangststaat voorgesteld. Als er in de standplaats van de VLEV geen diplomatieke of consulaire zending is, kan dat voor problemen zorgen, indien de ontvangststaat het F.I.T.-kantoor niet aanvaardt als deel van de diplomatieke of consulaire zending in een andere standplaats. Dat hangt af van land tot land. Het diplomatieke statuut impliceert ook het recupereren van btw. In geval van verlies van diplomatiek statuut zijn er dus ook nog – weliswaar beperkte – budgettaire implicaties.

Ten tweede: huisvesting. De gewesten betalen op dit moment een symbolische bijdrage voor de huur van kantoren binnen een ambassade of consulaat, dat eigendom is van de Belgische staat, of betalen a rato van de gebruikte oppervlakte wanneer de panden gehuurd worden. In het eerste geval gaat het om 10 van de 66 F.I.T.-kantoren, in het tweede geval om 24.

Andere kosten worden gedeeld met de federale overheid en de gewesten, a rato van de bezette ruimte. Als een federale diplomatieke of consulaire zending gesloten wordt, moet F.I.T. uitkijken naar kantoren op de privémarkt, of mee verhuizen naar een nieuwe locatie, wat in beide gevallen financiële gevolgen heeft.

Vanwege de mogelijke impact van wijzigingen in het diplomatieke en consulaire netwerk op het Vlaamse buitenlands netwerk, zijn transparantie en overleg in elk geval aangewezen. Daarnaast is de herschikking van het diplomatieke netwerk ook een geostrategische oefening waarbij de deelstaten betrokken dienen te worden.

Wat de federale herschikking effectief zal betekenen voor het buitenlandse netwerk van F.I.T., is ons nog niet geheel duidelijk, ook omdat we nog niet over de nodige informatie beschikken, behalve dan via de pers en de werkvergadering waar ik eerder al naar verwees.

Wat het consulaat-generaal in Johannesburg betreft, hebben de diensten geen informatie over een eventuele sluiting ontvangen. Het F.I.T.-kantoor is momenteel ook niet gehuisvest in de gebouwen van dat consulaat-generaal.

Ik heb daarnet al verwezen naar Milaan. Indien er overleg was geweest, hadden we bijvoorbeeld kunnen aanklaarten of het sluiten van het consulaat-generaal in Milaan, net voor de geplande wereldtentoonstelling in 2015, wel verstandig is. Er is ook sprake van scenario's van colocatie of huisvesting die gedeeld wordt met bijvoorbeeld Nederland en/of Luxemburg. De plannen van de FOD Buitenlandse Zaken in verband met colocatie blijken al vrij concreet te zijn voor wat betreft Ankara, Kinshasa, Caracas, Buenos Aires, Rabat en Mexico. Buenos Aires en Mexico hebben een direct effect op F.I.T., aangezien F.I.T. daar gehuisvest is in de ambassades. Een aantal posten waarvan in de pers sprake is, hebben weinig invloed op F.I.T., maar wellicht wel op andere gewestelijke instanties die daar gehuisvest zijn.

De colocatie met de federale overheid en de andere Belgische deelstaten gebeurt al op verschillende plaatsen door F.I.T. met het Agence wallonne a l'Exportation et aux Investissements étrangers (AWEX) en met Brussels Invest & Export (BIE). De diensten gaan na of colocatie met andere landen, waarbij Vlaamse kantoren gehuisvest worden in een diplomatieke post van een ander land, aangewezen is en waar het wel of niet aangewezen kan zijn. Het hoeft geen betoog dat daarbij verschillende belangen, waaronder economische, en andere factoren een rol spelen.

Dit heeft dus inderdaad een invloed, collega's, niet zozeer op de vertegenwoordiging van de Vlaamse Regering en ook niet op het VAIS, maar wel wat betreft F.I.T.

Dit punt is opnieuw geagendeerd op de eerstvolgende ICBB-vergadering. Die was oorspronkelijk gepland op 29 maart, maar door de federale begrotingsonderhandelingen is de vergadering uitgesteld tot volgende week, 24 april. Dat zal dus binnenkort gebeuren, als het tenminste niet opnieuw wordt uitgesteld. Daar zal aan minister Reynders gevraagd worden of hij de persberichten kan bevestigen of corrigeren. Er zal hem ook nadrukkelijk gevraagd worden naar de nota betreffende de doorlichting. Ik ga ervan uit dat die met de nodige kennis van zaken is gebeurd. Ik zal ook van de gelegenheid gebruik maken om, na die twee inlichtingen te hebben ontvangen, het punt op tafel te leggen dat ik in mijn inleiding naar voren heb gebracht.

Conclusie: dit is een spijtige gang van zaken. Ik betreur die, maar wens absoluut niet in een robbertje vechten tussen ego's terecht te komen. Dat is niet aan mij besteed. Er kan en mag van mij wel verwacht worden dat ik de belangen, op basis van de bevoegdheden die Vlaanderen heeft, verdedig, te land, ter zee en in de lucht, bij wijze van spreken. Bij de Raad van State loopt nu de actie wat betreft de economische diplomaten. Als we daarover worden geïnformeerd, zullen we daar ook de nodige gevolgen aan verbinden. Vlaanderen is wat mij betreft een volwassen deelstaat. Als men er op die manier mee omgaat, zullen wij daar de nodige consequenties aan verbinden en de nodige initiatieven nemen om onze bevoegdheden correct in te vullen, en om de mensen die dat op het terrein doen, vooral de mensen van F.I.T., alle elementen te geven om dat ook goed te doen.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister-president, ik dank u voor uw zeer uitvoerige antwoord. Ik onthoud eruit dat u de situatie, ondanks de mooie, zalvende woorden die u ook ten aanzien van Reynders hebt uitgesproken, toch ernstig vindt.

Dat u dit in de pers hebt moeten vernemen, is onaanvaardbaar. U zegt dat het niet uw bedoeling is om persoonlijke robbertjes uit te vechten. Daar twijfelt wellicht niemand aan. Ik ben ervan overtuigd dat u in dezen volledig te goeder trouw bent, maar ik ben even overtuigd van het feit dat de zaken bij uw federale collega Reynders toch enigszins anders liggen. In zijn geval twijfel ik wel aan de goede trouw.

De heer Van Overmeire heeft daarstraks terecht gezegd dat minister Reynders eigenlijk met u lacht. U wees er daarnet op dat hij, ondanks de stappen die u hebt gezet bij de Raad van State, toch de beslissing heeft genomen om in Brazilië een eerste economische adviseur aan te stellen. Dat is het duidelijkste bewijs dat hij met Vlaanderen lacht en dat hij zijn voeten veegt aan de bevoegdheidsverdelingen.

Ik vraag in elk geval, minister-president, dat u op de vergadering van volgende week een zeer duidelijk en krachtig signaal zou geven aan Reynders, dat Vlaanderen die voortdurende uitdagingen niet langer pikt en dat hij de bevoegdheidsverdelingen dient te respecteren. U, als bevoegde minister, bent meer dan voldoende in staat om de belangen van Vlaanderen te verdedigen. Wij hebben zijn bemoeienis in onze bevoegdheden niet nodig.

Het is misschien nuttig om af te spreken, minister-president, om ons in een volgende commissievergadering, na de vergadering van 24 april, te informeren over de beslissingen die daar genomen worden, zodat we daar verder over kunnen debatteren. Anders zullen we daar

zelf verdere vragen over stellen, maar misschien kunt u vandaag aankondigen dat u ons spontaan op de hoogte zult houden in deze commissie.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik had in mijn inleiding gezegd dat ik wat minister Reynders deed, flauw vond. Na uw antwoord gehoord te hebben, mag ik ronduit zeggen dat het onverantwoord is wat hij doet. Als ik zie wat de gevolgen zijn voor het diplomatieke statuut van een aantal mensen en voor de huisvesting van een aantal diensten, is de beslissing die hij heeft genomen, die op zich al enigszins laakbaar is omdat er helemaal geen overleg is geweest met de deelstaten, echt onverantwoord en laakbaar. Ik betreur dat heel oprecht.

Ik hoop dat we vrij snel duidelijkheid zullen krijgen. Ik noteer in elk geval dat u, indien nodig, samen met de Waalse en de Brusselse gewestregeringen op zoek gaat naar gemeenschappelijke ruimtes om de kosten enigszins te drukken. Ik vind dat een goede zaak. Het geeft blijk van een volwassen federalisme.

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Als het inderdaad zo is, minister-president, dat er geen overleg heeft plaatsgevonden, valt dat ten eerste te betreuren. Klopt het dat er ook met de andere gewestregeringen geen overleg geweest is? Welke consequenties ondervinden zij van de beslissingen van het federale niveau?

Minister-president, ik wil me nu al excuseren, want het volgende punt heeft eigenlijk totaal niets met het onderwerp aan sich te maken. Het valt me evenwel op dat uw retoriek vrij speciaal is. Uw partij is niet de kleinste partij. U bent niet het kneusje binnen uw eigen partij. Uw eigen partij maakt deel uit van de Federale Regering. Om een of andere reden doet u echter altijd alsof u niets met die Federale Regering te maken hebt. Ik vind dat zeer merkwaardig.

Mevrouw Marijke Dillen: Open Vld maakt ook deel uit van de Federale Regering.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Ik hanteer natuurlijk niet de retoriek die de minister-president hanteert.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer De Gucht, steunt u deze retoriek dan niet?

De heer Jean-Jacques De Gucht: Dat is niet echt het geval.

Mevrouw Fientje Moerman: Het huis van mijn vader heeft veel kamers. *(Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen)*

Mijn standpunt is al gekend. Ik heb hierover tijdens een plenaire vergadering al eens het woord genomen.

De heer Karim Van Overmeire: Ik wil de minister-president voor zijn antwoord bedanken. Hij heeft ons toegelaten enig zicht te krijgen op de problemen die ten gevolge van deze unilaterale beslissing op het terrein ontstaan.

De feiten zijn duidelijk. Het is heel belangrijk dat hieruit blijkt dat minister Reynders geen man van zijn woord is. Hij heeft die toezegging ook in het federale parlement gedaan. Hij heeft hierover vragen moeten beantwoorden. Dit is niet louter een vergetelheid, dit is zeer doelbewust. Minister Reynders is intelligent genoeg om te weten hoe gevoelig dit ligt. Hij heeft hierover op voorhand vragen beantwoord. Dit punt is ook tijdens een vergadering van de Interministeriële Commissie voor Wetenschapsbeleid ter sprake gekomen. Toen het moment was aangebroken, heeft hij het echter vertikt overleg te plegen.

We kunnen natuurlijk een oneindig geloof hebben in de goedheid van de mens en in de vergetelheid die minister Reynders nu en dan teistert. Er zijn echter grenzen. Indien deze persoon in de toekomst nog toezeggingen zou doen, moeten we erg op onze hoede zijn. Die toezeggingen blijken achteraf immers niet te worden gehonoreerd. Hij is geen man van zijn

woord. Indien hij in de Kamer van Volksvertegenwoordigers een antwoord geeft, blijkt hij later niet conform dat antwoord te handelen.

Dergelijke mensen zijn de ondergravers van het Belgisch model dat ze zo graag en zo vaak verdedigen. Uiteindelijk is het deze attitude die de rancune veroorzaakt en zorgt voor de brandstof om het Belgisch model telkens opnieuw in vraag te stellen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Dit wordt nog vervolgd. Ik betreur de wijze waarop de Federale Regering in verband met dit dossier met Vlaanderen en met de andere deelstaten omgaat. Ik ga ervan uit dat een federaal minister, zeker indien hij voor het buitenlands beleid bevoegd is, goed moet begrijpen dat hij tijdens zijn optredens als federaal minister ook de belangrijkste deelstaat van dit land vertegenwoordigt. Indien dit tot conflicten leidt en hij duidelijk gemaakte afspraken niet nakomt, werkt hij zichzelf volgens mij in de problemen. Ik blijf zeer rustig. Indien we nu bepaalde handelingen zouden uitvoeren of niet zouden uitvoeren, zouden we misschien aantonen dat we niet op een volwassen manier met bepaalde zaken kunnen omgaan.

Ik betreur de gang van zaken zeker en vast. We moeten nu meer dan ooit buitenlandse investeerders aantrekken. We moeten eensgezind optreden. Dit gebeurt nu niet. Ik kan niemand verhinderen te lachen, bepaalde zaken te doen of afspraken niet na te komen. Dit zou echter op een bepaald moment een zeer ernstig probleem kunnen worden. Ik kan ervoor zorgen dat we op dat ogenblik met betrekking tot huisvesting en dergelijke een aantal conclusies kunnen trekken. Op een bepaald moment zal ik minister Reynders niet langer als gesprekspartner beschouwen en zal ik me tot de premier van dit land wenden. Zoals hier al is aangehaald, betreft het een probleem dat we kunnen missen als kiespijn. We moeten zo snel mogelijk duidelijkheid krijgen.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Mia De Vits tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de voorbije Europese Raad - 1256 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Voorzitter, op 14 en 15 maart 2013 heeft een vergadering van de Europese Raad plaatsgevonden. De voorzitter, de heer Van Rompuy, heeft vooraf aangekondigd dat de staats- en regeringsleiders zich met het oog op het zogenaamd Europees semester vooral op de coördinatie van hun fiscaal, economisch en werkgelegenheidsbeleid zouden concentreren. Deze coördinatie neemt de vorm aan van een controle en evaluatie van de convergentie- en stabiliteitsprogramma's en van de nationale hervormingsplannen van de lidstaten. Kort samengevat, komt het eerste gedeelte neer op de controle van het begrotingsbeleid en komt het tweede gedeelte neer op de controle van het economisch en werkgelegenheidsbeleid. De resultaten zijn een aantal aanbevelingen die we pas op het einde van het eerste semester in juni 2013 zullen kennen.

De beleidscontrole van de Europese instellingen is verregaand. In België zijn alle beleidsniveaus eraan onderworpen. Alle deelstaten nemen deel aan de opmaak van het nationaal hervormingsprogramma en Vlaanderen heeft ook een eigen hervormingsplan.

Ons plan heeft, conform de ambities in het Vlaams regeerakkoord en in het Pact 2020, een sterke sociale dimensie. De sociale dimensie is van even groot belang als de economische dimensie. We moeten bijgevolg de nodige beleidsruimte vrijmaken. Om de Vlaamse prioriteiten op het vlak van sociale inclusie en armoedebestrijding te verwezenlijken, moeten investeringen mogelijk zijn.

Indien we naar het Europees beleidsniveau kijken, blijkt het vooral om de fiscale en begrotingsdiscipline te gaan. Mijns inziens komt de sociale dimensie binnen de Europese Raad te weinig aan bod. De Europese Commissie heeft dit uiteindelijk zelf toegegeven. Indien we op deze manier blijven werken, zullen we de Europese doelstelling om de armoede tegen 2020 met 20 miljoen mensen terug te dringen volgens de Europese Commissie helemaal niet halen. Integendeel, de armoede in de lidstaten zal nog toenemen.

Het social investment package bevat een reeks voorstellen tot koerswijziging. Het gaat om aanbevelingen van de Europese Commissie aan de lidstaten met betrekking tot investeringen in kinderen en de doorbreking van de vicieuze cirkel van de achterstand. Daarnaast bevat dit package ook een evaluatie van de opvolging door de lidstaten van de aanbevelingen van de Europese Commissie uit 2008 betreffende de actieve sociale inclusie en een reeks voorstellen en beleidsopties betreffende sociale investeringen in publieke diensten, zoals de gezondheidszorg in het algemeen, de gezondheidszorg voor ouderen en de strijd tegen de dakloosheid. Verder reikt de Europese Commissie een aantal suggesties en beleidsopties aan voor het gebruik van het Europees Sociaal Fonds voor sociale investeringen.

De Europese Commissie is van mening dat we niet enkel oog voor de korte termijn moeten hebben. We moeten ook op middellange en lange termijn inzetten. Professor Vandenbroucke heeft trouwens dezelfde voorstellen gedaan. Dit houdt in dat we op thema's als kinderopvang, onderwijs, begeleiding van werklozen en dergelijke moeten inzetten.

Een dergelijk beleid wordt vaak als een meerkost beschouwd. De ervaringen met projecten als 'Supporting People' in Birmingham leren ons dat overheden die enkel naar de kortetermijneffecten kijken en die slechts ingrijpen als er een sociaal drama ontstaat, vaak meer geld moeten uitgeven dan overheden die ook een preventief werkend beleid voeren.

De voorstellen in het social investment package van de Europese Commissie lijken me waardevolle documenten die nauw bij onze ambities in Vlaanderen aansluiten. In de beleidsnota van de minister-president staat te lezen dat hij de ambitie heeft door middel van het Vlaams buitenlands beleid meer op de Europese besluitvorming te wegen.

We beschikken hiervoor natuurlijk over de nodige interne Belgische coördinatiekanalen. Op dat vlak vormt onze multi-level governance een voorbeeld voor het Comité van de Regio's. Op die lijst staan we hoog gerangschikt.

Minister-president, ik zou u in dit licht een aantal vragen willen stellen. Mijn vragen hebben niet zozeer betrekking op het Vlaams beleid, maar wel op het standpunt dat u binnen de fora over de prioritaire onderwerpen van de Europese Raad van 14 en 15 maart 2013 hebt ingenomen.

Hebt u steun verleend aan de idee dat sneller werk moet worden gemaakt van de sociale dimensie van het Europees economisch bestuur? Hoe hebt u de warme samenleving uit het Vlaams regeerakkoord verdedigd? Hoe wordt dit standpunt volgens u in de resultaten van de vergadering van de Europese Raad weerspiegeld?

Kunt u het sociaal investeringspakket van de Europese Commissie onderschrijven?

Hoe positioneert u zich tegenover de verschillende componenten van het sociaal investeringspakket? Wat is uw standpunt over de aanbevelingen met betrekking tot kinderarmoedebestrijding, de opvolging door de lidstaten van de aanbeveling van de Europese Commissie betreffende een actieve inclusie van werklozen, de investeringen in maatschappelijke diensten en het gebruik van het Europees Sociaal Fonds voor sociale investeringen?

Zult u in het licht van de interne Belgische coördinatie vragen om tijdens de discussies in de Europese Raad meer aandacht te schenken aan het sociaal investeringspakket?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, het betreft hier een heel belangrijke problematiek. Er zijn me dan ook een hele reeks vragen gesteld.

Wat de eerste vraag betreft, is het algemeen gekend dat altijd overleg binnen een interkabinettenwerkgroep wordt gepleegd. Die vergadering gaat elke Belgische coördinatievergadering voor een Europese Raad vooraf.

Wat de Europese Raad van 14 en 15 maart 2013 betreft, heeft de Vlaamse Regering twee opmerkingen in verband met de ontwerpconclusies van de Europese Raad geformuleerd. Die opmerkingen hebben op twee aandachtspunten betrekking.

Ten eerste, het is noodzakelijk naar het belang van de activering van oudere werklozen te verwijzen. Dit is een aanvulling op de al eerder in de ontwerpconclusies opgenomen ruime aandacht voor de jeugdwerkloosheid. Ten tweede, het is noodzakelijk naar de sociale inclusie te verwijzen. De diensten hebben die punten tijdens de vergadering van de Directie-Generaal Europese Zaken en Coördinatie (DGE) ter voorbereiding van de Europese Raad aangebracht en actief verdedigd.

Wat de tweede vraag betreft, kan ik melden dat de verdere vormgeving van het Europees economisch bestuur vooral zijn beslag zal krijgen in de verdere verdieping van de Europese Economische en Monetaire Unie (EMU). De Europese Raad heeft er zich in december 2012 toe geëngageerd vier mogelijke maatregelen uit te werken. Die maatregelen zijn de coördinatie van de nationale hervormingen, de sociale dimensie van de EMU, de haalbaarheid en de modaliteiten van onderling overeengekomen contracten en de solidariteitsmechanismen voor de lidstaten die dergelijke contracten afsluiten.

Tijdens een Belgische coördinatievergadering ter voorbereiding van de Europese Raad is overeengekomen dat het voor België belangrijk is het globaal evenwicht tussen de vier maatregelen niet uit het oog te verliezen. Het is dan ook zeer belangrijk dat werk wordt gemaakt van de sociale dimensie van de EMU. In het verlengde van de Belgische consensus wil ik hier benadrukken dat het evenwicht tussen alle componenten eveneens van belang is. Ik hoop dat iedereen dat kan bijtreden. Het punt betreffende de sociale dimensie is heel nadrukkelijk in die vier pijlers opgenomen.

Mevrouw De Vits heeft terecht naar het Vlaams regeerakkoord en naar het Pact 2020 verwezen. We hebben de ambitie Vlaanderen verder tot een warme samenleving uit te bouwen. Vlaanderen heeft specifiek aandacht gevraagd voor de zorg voor oudere werklozen en voor de sociale inclusie. De aspecten uit het Vlaams regeerakkoord die op de warme samenleving betrekking hebben, zijn naar mijn bescheiden mening op een goede wijze verdedigd.

Wat de derde vraag betreft, wil ik even een passage uit de conclusies van de Europese Raad citeren. Die passage weerspiegelt de Vlaamse verzuchting meer aandacht te besteden aan de oudere werklozen en aan de sociale inclusie: “In meer algemene zin moet ook verder uitvoering worden gegeven aan het werkgelegenheidspakket, onder andere om aanzienlijk meer vrouwen aan het werk te krijgen, de langdurige werkloosheid te verminderen en te zorgen voor de volledige participatie van oudere werknemers. Het is van essentieel belang dat de sociale gevolgen van de crisis worden aangepakt en dat armoede en sociale uitsluiting bestreden worden.”

In de conclusies van de Europese Raad wordt akte genomen van: “de lopende besprekingen over de vier werkerterreinen die worden genoemd in de conclusies van december 2012 over de verdieping van de EMU”. In december 2012 is overeengekomen dat de mogelijke maatregelen pas in juni 2013 zouden worden voorgelegd. We zitten dus nog op schema.

Wat de vierde vraag betreft, wil ik opmerken dat de mededeling over het sociaal investeringspakket die de Europese Commissie op 20 februari 2013 heeft gepresenteerd heel wat thema's omvat die aan de verhoging van de kansen van mensen en van hun deelname aan de samenleving en aan de arbeidsmarkt zijn gelinkt. Indien we op deze thema's inzetten, zal het economisch weefsel van de EU volgens de Europese Commissie worden versterkt. Op die manier kan de EU sterker uit de huidige crisis komen en het hoofd bieden aan demografische uitdagingen.

In het sociaal investeringspakket heeft de Europese Commissie, voortbouwend op het eigen initiatiefrecht, een aantal voorstellen op sociaal vlak uitgewerkt. Dit pakket zal thematisch worden opgesplitst en aan de relevante raadsfilières inzake werk, gezondheid, sociale zaken en dergelijke worden voorgelegd. Op dat ogenblik zullen we de geëigende weg van de Belgische coördinatie bewandelen om ten opzichte van die verschillende deelaspecten een standpunt in te nemen.

De belangrijkste verdienste van het pakket bestaat eruit de globale visie van de Europese Commissie op een aantal thema's en uitdagingen samen te brengen. Het sociaal investeringspakket leunt sterk aan bij het bestaande programma Europa 2020. Ik kan het sociaal investeringspakket dan ook onderschrijven. In het Vlaams hervormingsprogramma dat in het licht van het Europees semester is opgesteld, geven we aan hoe we op de Europese doelstellingen voor 2020 en bijgevolg ook op het sociaal investeringspakket willen inspelen.

De Vlaamse overheid zal deze thema's in de toekomst natuurlijk nauwgezet blijven opvolgen. Indien dat nodig of gepast zou zijn, zullen we het bestaand Vlaams beleid bijsturen. Indien iemand hieraan zou twijfelen, wil ik opmerken dat Vlaanderen een actieve rol zal spelen telkens als het thema op de agenda van de Europese Raad staat. De verschillende Belgische overheden zijn het trouwens eens over het belang van de aandacht voor sociale thema's. We staan op dat vlak niet alleen.

De vijfde vraag heeft betrekking op onze positionering ten aanzien van de verschillende componenten. De standpuntbepaling met betrekking tot specifieke tekstvoorstellen maakt steeds deel uit van de reguliere Vlaamse en Belgische standpuntbepaling en is afgestemd op de bespreking tijdens de Europese vergaderingen.

Alle componenten van het sociale investeringspakket zijn, naar mijn bescheiden mening, van groot belang. Elk op zich moet in zijn onderlinge samenhang worden bekeken. De Europese mededeling sluit nauw aan bij het Vlaamse beleid. De Vlaamse Regering is ook in budgettaire moeilijke tijden blijven investeren in sociale sleuteldomeinen. Zo heeft de Vlaamse Regering tijdens deze legislatuur een groei gerealiseerd in de kinderopvang, in onderwijs en schoolinfrastructuur, in de welzijnssector en in de opvang van personen met een handicap. Ook terwijl in andere departementen bespaard werd, zijn er in die zaken bijkomende budgettaire inspanningen geleverd.

De Vlaamse Regering heeft een sterk uitgebouwd activeringsbeleid richting werk. Ik ben de eerste om te zeggen dat het altijd nog beter kan. Het is niet de bedoeling om te zeggen: "Zie wat we doen en daarmee moeten we het stellen." Het is een constante zorg, maar het toont wel aan dat we dit concreet omzetten in engagementen en budgettaire consequenties.

Wat de voorstellen van de Europese Commissie voor jongeren betreft, is er het Actieplan Kinderarmoede, dat vandaag met die nieuwe cijfers zeer actueel is. Ook hier geldt: elk kind dat in armoede leeft, is er een te veel. Het is een constante zorg. Minister Lieten heeft daarover vandaag in de media een aantal reacties gegeven.

De aanbeveling ten aanzien van kinderarmoede sluit in dit alles nauw aan bij de visie die de Vlaamse Regering al heeft geformuleerd aangaande (kinder)armoedebestrijding, het Actieprogramma Kinderarmoede dat we hebben opgemaakt, de projectoproepen rond lokale aanpak van de kinderarmoede en de beslissing om kinderarmoede op te nemen als een transitiethema in het kader van Vlaanderen in Actie. Maar er is ook de recente beslissing van de Vlaamse Regering met betrekking tot extra middelen voor jeugdwerkloosheid. De begrotingscontrole toont aan dat we ook daar stappen zetten.

Ook inzake de actieve inclusie van werklozen en de investeringen in maatschappelijke diensten kan ik enkel de aanbeveling van de Europese Commissie en het sociaal investeringspakket onderschrijven. Bij de opmaak van het nieuwe operationeel programma van het Europees Sociaal Fonds (ESF) wil de Vlaamse Regering in elk geval bepalen dat minstens 20 procent van de beschikbare middelen wordt ingezet voor de bestrijding van kansarmoede en sociale uitsluiting. De besprekingen over de concrete invulling daarvan zijn nog volop aan de gang.

Het sociale investeringspakket verdient, net als de sociale dimensie van de Europese Monetaire Unie (EMU), volgens mij de nodige en passende aandacht binnen de discussies van de Europese Raad, maar die aandacht moet wel passen in een globale evenwichtige aanpak. Vlaanderen zal dit pakket, en ruimer de sociale thema's, nauwgezet opvolgen binnen de betrokken raadsfilières en via de geëigende wegen van de Belgische coördinatie. We hebben nu al meegewerkt aan de totstandkoming van de Belgische non-paper over sociale investeringen.

Mevrouw De Vits, u kaart zeer terecht deze problematiek aan. Wij hebben daar de nodige energie en inspanningen aan besteed. Ze moeten nog verder worden geconcretiseerd, zeker in de raadsfilières. We moeten daar verder aan werken. Dat is wat mij betreft duidelijk. Ik hoop u met al deze antwoorden toch voldoende informatie te hebben gegeven.

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Minister-president, ik dank u voor uw uitgebreide antwoord. Ik wou van u graag horen – en u hebt het gezegd – dat u achter het sociale investeringspakket van de Europese Commissie staat. Zoals ik in mijn vraag heb gesteld, is dit een belangrijke koerswijziging van de Europese Commissie. Het is dan ook belangrijk dat we daar achter staan. De focus lag tot nu toe op besparingen en op gezonde overheidsfinanciën. Wij zijn ook voor gezonde overheidsfinanciën. Als we de toestand in elk van de lidstaten, ook bij ons, zien, dan is het duidelijk dat alleen maar besparen tot een vicieuze cirkel leidt waarin het steeds erger wordt. Wij hebben daarnaast ook een pakket nodig van sociale investeringen die onze toekomstige groei moeten vrijwaren.

Als u zegt dat u achter zo'n sociaal investeringspakket staat, betekent dat voor mij dat u verdedigt dat er een evenwicht moet zijn tussen beide polen: gezonde financiën en een investeringspakket. Dat moet de leidraad worden voor het kader dat men uittekent voor de lidstaten om tot betere, gecoördineerde economische samenwerking te komen. Het gaat dus niet alleen meer over activering van werklozen of de aanpak van de jeugdwerkloosheid – hoe belangrijk dat ook is. Neen, dit moet de leidraad worden voor de coördinatie op het Europese vlak tussen de lidstaten: er mag niet alleen worden gekeken naar die bijzondere overheidsfinanciën, er moet ook een investeringspakket komen.

Ik hoop dat wij dit de komende weken mee zullen ondersteunen vanuit het Comité van de Regio's, waar dit ook voor advies voorligt. Ik hoop dat wij erop mogen rekenen dat u het op die manier mee verdedigt in de discussies in de Europese Raad.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over zijn missie naar Canada, Thailand en Myanmar - 1295 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister-president, in de week van 18 maart reisde u af naar Canada voor een missie. Nadien stond ook een Azië-luik met Thailand en Myanmar op het programma, waar ook een prinselijke handelsmissie plaatsvond. We lazen in de pers dat het programma in Canada werd ingevuld met tal van politieke, economische en ook academische ontmoetingen. Er werd onder andere een samenwerkingsakkoord ondertekend tussen het Fonds Wetenschappelijk Onderzoek-Vlaanderen (FWO) en het Fonds de Recherche Québec.

Natuurlijk heeft Vlaanderen er alle belang bij om zichzelf actief en krachtig te promoten in het buitenland. We hebben een belangrijk economisch, cultureel en academisch potentieel, en moeten dus de gepaste instrumenten aanwenden om dit potentieel bekend te maken en te concretiseren in het buitenland. Buitenlandse handel en het aantrekken van buitenlandse investeringen

blijven cruciaal voor het economische weefsel in Vlaanderen. Hierover kunnen wij in deze commissie geregeld debatteren.

Minister-president, kunt u een kort overzicht geven van de belangrijkste elementen van deze missie naar Canada en Azië? Kunt u de belangrijkste akkoorden en ontmoetingen tijdens deze missie opsommen? Kunt u dit in het bijzonder duiden voor wat betreft de academische diplomatie? Hebben bedrijven uit Canada, Myanmar en Thailand, die u mogelijk hebt bezocht, interesse getoond om – op korte of langere termijn – te investeren in Vlaanderen? Kunt u een algemene evaluatie geven van deze missie?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, wij hebben inderdaad enkele landen aangedaan. Ik zal per zending meer informatie geven, te beginnen met Québec, Canada, van 17 tot 20 maart.

Er was om te beginnen een politiek luik. Ik had bilaterale politieke ontmoetingen met de eerste minister van Québec, de minister van Buitenlandse Betrekkingen, Francophonie en Buitenlandse Handel, de minister van Natuurlijke Rijkdommen, de minister van Industriële Politiek en de Economische Ontwikkelingsbank van Québec, de minister van Hoger Onderwijs, Onderzoek, Wetenschap en Technologie en zijn adjunct-onderminister bij het Ministerie van Hoger Onderwijs, Onderzoek, Wetenschap en Technologie. In de marge van de officiële opening van de Americanabeurs 2013, waar ik straks nog op terugkom, sprak ik ook nog met de federale Canadese minister van Leefmilieu.

Tijdens mijn onderhoud met de eerste minister van Québec, Pauline Marois, vond de ondertekening plaats van een gemeenschappelijke verklaring ter verdieping en uitbreiding van onze bestaande samenwerking op economisch en wetenschappelijk vlak. Met de minister van Industriële Politiek kwam het Nieuw Industrieel Beleid aan bod, en met de minister voor Natuurlijke Rijkdommen sprak ik over de rol van de Antwerpse diamantsector. Zeker nu Québec op het punt staat zijn eerste diamantmijn te openen, is dat belangrijk.

Ik bezocht ook het Montreal Holocaust Memorial Centre, waar ik de reizende tentoonstelling ‘Verborgene kinderen/Hidden Children in Belgium 1942-1945’ bezocht, opgezet door de Kazerne Dossin. Ik heb daar mensen ontmoet die tijdens de Tweede Wereldoorlog als kind verborgen werden gehouden door families in België en Vlaanderen. Dat waren zeer aangrijpende en interessante gesprekken.

In het academische luik had ik een onderhoud met de minister van Hoger Onderwijs, Onderzoek, Wetenschap en Technologie en zijn adjunct-onderminister. De minister heeft een toelichting gegeven bij de structuur van het wetenschapsbeleid in Québec en de daar op stapel staande hervormingen. Ik heb ook deelgenomen aan een academisch seminarie, dat de pers hier heeft gehaald omdat ik door de warmte in de zaal mijn toespraak even heb moeten onderbreken om buiten wat frisse lucht te halen. Deze bijeenkomst was georganiseerd door de Universiteit van Montréal en de KU Leuven, in samenwerking met het FWO en het Departement internationaal Vlaanderen (DiV). Ik heb daar een lezing gegeven die wat korter is uitgevallen dan oorspronkelijk de bedoeling was: ‘De cruciale rol van internationaal georiënteerde onderzoeksinstellingen in het vrijwaren van een sterke en competitieve open economie in de toekomst.’

Er zijn een aantal akkoorden ondertekend. In het kader van het academisch seminarie vond de ondertekening plaats van een Memorandum of Understanding tussen de KU Leuven en de Universiteit van Montréal. Deze intentieverklaring heeft betrekking op drie aspecten: het ontwikkelen van gezamenlijke onderzoeksprojecten, de uitwisseling van stafleden, en studentenmobiliteit. In de marge van het bilaterale onderhoud met eerste minister Pauline Marois vond ook nog de ondertekening plaats van het hernieuwde akkoord voor bilaterale onderzoekssamenwerking tussen het FWO en het Fonds de Recherche du Québec. Deze nieuwe overeenkomst wil de samenwerking tussen onderzoekers uit Vlaanderen en Québec bevorderen

door een gezamenlijke oproep tot onderzoeksprojecten die wetenschappers uit beide regio's zullen samenbrengen.

Dat was nog niet alles. Ook al waren we daar maar van 17 tot 20 maart, er was ook nog een economisch luik. We namen deel aan de tweejaarlijkse milieutechnologiebeurs Americana, waar België in het kader van een intergewestelijk initiatief gastland was, met de aanwezigheid van dertien Vlaamse bedrijven, associaties en kenniscentra actief in de cleantech-sector. Ik heb daar de openingsspeech gegeven voor die Americanabeurs en alle genodigden.

Roam Chemie zorgde voor een primeur in Canada op het gebied van secundaire drinkwater-desinfectie. Dat wil zeggen dat de chloor in zwembaden gaandeweg verleden tijd zal worden. Men zal daar met andere, milieuvriendelijkere technieken een oplossing voor vinden.

Het Instituut voor Natuur en Bosonderzoek (INBO) stelde tijdens de beurs zes monitoringsystemen door middel van radartechnologie voor. Een toepassing daarvan is het volgen van de trekroutes van migratievogels. Dat is echt indrukwekkend. Men kan niet alleen de trek van die vogels volgen, men kan ook meteen zeggen om welk soort vogels het gaat. Dat was zo vernieuwend dat er direct twee contracten werden ondertekend. Er was een contract ter waarde van 280.000 euro met een projectontwikkelaar die windmolenparken bouwt in Canada en die de trek van die vogels op die manier in kaart wil brengen. En er was een contract ter waarde van 1,1 miljoen euro waarbij een mobiele radarinstallatie van het INBO naar Canada komt.

Tideway, een dochterbedrijf van de DEME-groep (Dredging, Environmental and Marine Engineering), vond een Canadese leverancier van uitrusting die in Europa niet wordt geproduceerd. Flanders Cleantech Association kreeg het aanbod om een Memorandum of Understanding te ondertekenen met een Canadese zusterorganisatie en bekijkt dit aanbod momenteel intern.

Dat is de verdienste van al die bedrijven, maar het is toch hoopgevend dat we daar gastland waren. Vlaanderen speelde daar de hoofdrol en door onze aanwezigheid hebben we heel wat aandacht kunnen vragen voor onze Vlaamse bedrijven.

Tijdens de zending vond, bij het bezoek aan de haven van Montréal, ook de ondertekening plaats van een intentieverklaring tussen de havens van Montréal en Antwerpen, met de intentie om meer en beter samen te werken en om de maritieme cargo tussen de twee havens te laten verhogen. Een aantal andere componenten van de zending waren: deelname aan de eerste Short Sea Shipping Conferentie in Montreal; een succesvolle invest-lunch met een twintigtal Canadese bedrijven, vooral uit Ontario en de provincie Québec, die allen bijdragen tot de Vlaamse economie; vijf bilaterale invest-vergaderingen met bestaande Canadese investeerders in België waar onder meer expansieplannen aan bod kwamen; een bezoek aan de partner van het Vlaams technologiebedrijf Clicktouch, een onderneming die membraantoetsenborden ontwikkelt en produceert en actief is in België en Canada. Er waren ook interessante ontmoetingen met het oog op het tot stand brengen van commerciële contacten voor de Antwerpse diamantsector, onder meer met de CEO van het Antwerp World Diamond Centre (AWDC) en met het bedrijf Stornoway, dat de eerste diamantmijn van Québec gaat ontginnen. Met een aantal bedrijven werden ook concrete pistes uitgetekend voor een investering in Vlaanderen. Die pistes worden nu verder uitgewerkt en van nabij opgevolgd. Dit behelst O&O-activiteiten, productie, sales and marketing en hoofdkwartierenfuncties.

Wij hebben daar ook gesproken met de CEO van Bombardier. Dat heeft hier in de pers wat weerklank gekregen. Daar is gesteld dat als er in de loop van dit jaar geen duidelijkheid komt over de openbare aanbesteding voor de dubbeldektreinstellen, dit een belangrijk gevolg zou kunnen hebben.

Deze zeer gevulde missie was op zich al voldoende om de paasvakantie te doorstaan. Maar we zijn dan naar Thailand vertrokken. Daar waren we op 21 en 22 maart. Dat was een prinse-lijke zending, maar omdat er heel veel Vlaamse bedrijven waren en omdat het een zeer sterke groeimarkt betreft, vonden wij het nodig om ook daarheen af te reizen. Daar is een bezoek gebracht aan het Royal Queen Sea Farming Project. Dat loopt al jaren. Vooral academici van

de UGent zijn daar actief. De kennis is indrukwekkend. Ik gaf een toespraak waarbij ik het concept Flanders Knowledge Area heb toegelicht.

Ik heb de top van twee belangrijke ondernemingen in Thailand ontmoet, namelijk TPI Polene, een industrieel conglomeraat en de grootste cement- en betonproducent in Thailand, en de CP Group, de grootste agro-industriële groep van Thailand. Beide bedrijven werken al samen met Vlaamse bedrijven. Tijdens mijn ontmoeting met TPI Polene werd door TPI Polene een order ondertekend bij P&V Projects ter waarde van 2 miljoen euro. De order is bedoeld voor de bouw van een nieuwe cementproductielijn van TPI Polene. Naast P&V Projects kon ook Atlas Copco uit Wilrijk als toeleverancier van het Duitse ThyssenKrupp Polysius een contract tekenen tijdens de prinselijke missie voor diezelfde nieuwe cementproductielijn van TPI Polene.

Tijdens de ontmoeting met de CP Group waren enkele Vlaamse bedrijven aanwezig met de bedoeling in de toekomst samen te werken met deze Thaise groep. De Vlaamse kmo Silo Construction & Engineering die al samenwerkt met de CP Group, heeft daar een toelichting gegeven. Ik heb tijdens mijn gesprekken met TPI Polene en de CP Group ook gewezen op de voordelen van Vlaanderen als interessante investeringslocatie binnen Europa. Er was bovendien een gesprek met Vlaamse zakenlui die al een tijd actief zijn in Thailand. Zij konden vertellen hoe een en ander in elkaar zit.

De 85 Vlaamse deelnemers aan de Belgische businessdelegatie hebben tijdens de prinselijke missie een vergadering gehouden. We vernamen hoe zij dat allemaal inschatten en wat ze ervan vonden.

Daarna reisde ik door naar Myanmar, van 23 tot 26 maart. Daar ontmoette ik de president in aanwezigheid van de ministers van Buitenlandse Zaken, Transport, Visserij en Veehouderij. Er vonden bilaterale ontmoetingen plaats met de ministers van Transport, Gezondheid, Milieu, Informatie en Sport en de viceminister van Landbouw. De ontmoeting met de minister van Transport was een wederontmoeting, nadat ik hem in november 2012 had uitgenodigd in Vlaanderen.

Met de president en de verschillende ministers heb ik ook de problematiek van de hevige onlusten in Myanmar en de incidenten besproken. Jammer genoeg is de heer Roegiers hier niet aanwezig. Hij vraagt daar terecht aandacht voor. De oorzaak van de onlusten was de verkoop van gouden oorbellen die dan geen gouden oorbellen bleken te zijn. Er vielen spijtig genoeg zelfs enkele doden.

Myanmar blijkt steeds meer opportuniteiten te bieden, ook voor onze bedrijven. Er werden vijf samenwerkingsakkoorden ondertekend. SBE sloot een contract met het ministerie van Transport om een studie uit te voeren naar een project om de rivier Irrawaddy beter bevaarbaar te maken, om overstromingen te vermijden en waterkrachtcentrales te bouwen. Bom.be sloot een samenwerkingsakkoord met een Myanmarees bedrijf voor de ontruiming van explosieven. Medec sloot een contract met een lokale partner in Myanmar ter waarde van 1,5 miljoen euro voor de levering van anesthesiemachines aan een vijftigtal ziekenhuizen. Newtec sloot een contract met MRTV. Devgen sloot een samenwerkingsakkoord met het ministerie van Landbouw voor samenwerking op het vlak van de verbetering van de productie van gewassen. Er gaan medische teams naar de Southeast Asian Games in december 2013.

Voorts werd een overeenkomst gesloten tussen F.I.T. en een lokaal bedrijf. Deze antenne zal de bedrijven ondersteunen die in Myanmar zaken willen doen.

We hebben ook een bezoek gebracht aan een delegatie van See and Smile, Eye and Plastic Surgery Mission. Dat is toch echt wel indrukwekkend: dat zijn plastisch chirurgen en oogartsen die op regelmatige tijdstippen humanitaire missies vervullen en ook zeer actief zijn in Myanmar. De missie naar Myanmar kon met veertien deelnemende firma's en instanties, net als vorig jaar, opnieuw rekenen op belangstelling van het Vlaamse bedrijfsleven. Sommigen waren al aanwezig bij de eerste zending, in 2012. Ze zijn nu opnieuw meegegaan en hebben daadwerkelijk contracten getekend.

Wat deze keer niet is gelukt, is een nieuwe ontmoeting met mevrouw Aung San Suu Kyi. Men had wel alles in het werk gesteld om haar te ontmoeten, maar dan had ik minstens een dag langer moeten blijven en dan was de begrotingscontrole, die is begonnen toen we zijn teruggekomen, mogelijk met wat vertraging afgerond.

Ziehier een kort overzicht van wat wij in de paasvakantie hebben gedaan. Zoals u weet, zijn we echter ook nog met minister Vandeurzen naar Berlijn gegaan, om de conhIT-beurs (Connecting Healthcare IT) te bezoeken. Met Berlijn maken we nu ook een Memorandum of Understanding en verdere afspraken. Het is een van de meest dynamische regio's in Duitsland wat ICT en de creatieve industrie betreft. We zijn dan ook nog naar Zweden gegaan, met betrekking tot Volvo.

En ik ben Botswana nog vergeten.

De heer Karim Van Overmeire: Zijn er landen waar u niet bent geweest?

Minister-president Kris Peeters: Er zijn er nog een paar.

De voorzitter: Dat is misschien een kort antwoord.

De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. De volledigheid van uw antwoord was omgekeerd evenredig aan de beknoptheid van mijn vraag. (*Gelach*)

Het lijkt me echter nuttig dat ook het parlement goed wordt gebriefd over alles wat er gebeurt tijdens een dergelijke missie. Het is me toch wel opgevallen in uw antwoord dat er ook al concrete resultaten werden geboekt tijdens de reis zelf, zowel in Canada als in Thailand en Myanmar, met concrete contracten afgesloten door bedrijven. Ook nieuw voor mij is die F.I.T.-antenne die werd geopend in Myanmar. Dat wijst erop dat we de komende jaren zullen blijven inzetten op die regio van de wereld, die vandaag inderdaad in opmars is.

De volledigheid van het antwoord laat me echter niet toe om nog bijkomende vragen te stellen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de installatie van federale economische raadgevers

- 1371 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Voorzitter, minister-president, geachte leden, ik zal trachten om bijzonder beknopt te zijn. De problematiek is immers bekend en is daarnet al aan bod gekomen. Minister-president, alleen was, toen we daar de jongste keer van gedachten over wisselden, tijdens de plenaire vergadering van 27 maart 2013, de situatie zo dat u helemaal klaar stond om naar de Raad van State te stappen met een verzoekschrift tot vernietiging van het koninklijk besluit dat het netwerk van economische raadgevers regelt. Zoals gezegd, zijn er ondertussen al een achttal zakenmensen aangesteld in Brazilië.

Eerst had u eigenlijk Brussel en Wallonië mee, maar vanuit Brussel kwam dan het signaal dat men toch wat wou temporiseren, om wat overleg te hebben. Een nieuw overleg met de beide andere gewesten moest dus nog plaatsvinden nadat u me had geantwoord. Daarom vraag ik nu opnieuw naar de stand van zaken. Is Vlaanderen ondertussen naar de Raad van State gegaan? Ik heb begrepen dat dit wel het geval is. Zijn de beide andere regio's meegegaan? Wat zijn de afspraken die daar zijn gemaakt? Welke zijn de conclusies? Hoe zal dit dossier evolueren?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, wat mij betreft, is er totale transparantie. Op 27 maart is er overleg geweest tussen mijn kabinetschef en de kabinetschefs van minister Marcourt en minister Fremault. Tijdens dat overleg lichtten mijn mensen toe met welke argumentatie Vlaanderen met een verzoekschrift tot nietigverklaring naar de Raad van State wenste te stappen, wat intussen gebeurd is. De taalwetgeving laat ons niet toe gezamenlijk een verzoekschrift in te dienen, maar minister Marcourt heeft ons meegegeven dat hij ons verzoekschrift als tussenkomende partij wenst te steunen en dat daartoe de nodige contacten zullen worden gelegd tussen onze raadslieden. Minister Fremault diende haar houding ter zake nog nader te bepalen.

Tijdens het overleg van 27 maart werd duidelijk dat de motivering in het verzoekschrift van het Vlaamse en het Waalse Gewest gelijklopen. Tijdens de plenaire vergadering van 27 maart heb ik die elementen al overlopen. Ik hoef dat nu niet meer te herhalen.

Op 4 april 2013 werd namens de Vlaamse Regering een verzoekschrift tot nietigverklaring van het koninklijk besluit van 24 januari 2013 houdende het statuut van de adviseurs in de economische diplomatie ingediend bij de Raad van State. In samenspraak met onze raadsman werd geen vordering tot schorsing ingesteld, omdat er geen sprake is van een 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' in de zin van de wetten op de Raad van State. Het is onze raadsman die ons heeft afgeraden om dat te doen.

Het komt nu aan de federale minister van Buitenlandse Zaken toe om een memorie van antwoord in te dienen. Daarna zal de procedure voortgezet worden met de gebruikelijke verdere stappen: memorie van wederantwoord, advies van de auditeur, verdere memories en de zitting zelf.

Zoals eerder al meegegeven, zal ook het Waalse Gewest tussenkomen in de procedure om ons verzoekschrift te ondersteunen. Wegens de taalwetgeving was het niet mogelijk om een gezamenlijk verzoekschrift in te dienen. Door de tussenkomst van een Franstalige overheid zal de zaak in beginsel worden doorverwezen naar de zesde tweetalige kamer van de Raad van State. Dat heeft dus zijn consequenties. Onze raadsman gaat voor deze kamer uit van een doorlooptijd van zowat twee jaar.

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Het was nuttig om na de gedachtewisseling van daarnet nog eens naar een stand van zaken te vragen. Ik noteer de datum van 4 april.

U hebt gezegd dat het Waalse Gewest zal tussenkomen. Daaruit begrijp ik ook dat het Brusselsche Hoofdstedelijke Gewest dat niet zal doen. Nochtans zat men met de vorige minister wel op de lijn om met de drie gewesten een gemeenschappelijk initiatief te nemen. Ik noteer dat Brussel afhaakt.

Ik noteer tot slot ook de doorlooptijd van twee jaar. Dat relativeert toch wel een en ander. Dat betekent dat, als we over twee jaar een uitspraak hebben die te onzen gunste is, dat netwerk intussen volledig zal zijn uitgebouwd. Ik kan u alleen maar suggereren, minister-president, om te doen wat u daarnet in het vooruitzicht hebt gesteld. Als minister Reynders echt van kwade wil is – en dat is hij –, kunt u zich beter rechtstreeks tot de Belgische premier wenden. Dat is misschien een meer efficiënte weg – en misschien ook een kortere, maar daar maak ik me weinig illusies over – dan een procedure waarbij we minstens twee jaar zullen moeten wachten op een uitspraak.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■